

I. СЕКСУАЛЬНІ ВІДХИЛЕННЯ

Факт статевої потреби у людини та тварини пояснюють у біології тим, що у них передбачається «статевий потяг». При цьому допускають аналогію з потягом до прийому їжі та голодом. Відповідного слову «голод» позначення немає у повсякденній мові, а наука користується словом «лібідо».

Загальноприйнятий погляд містить цілком певні уявлення про природу та властивості цього статевого потягу. У дитинстві його начебто немає, він з'являється приблизно до часу й у зв'язку з процесами дозрівання, в період змушніння, виявляється у непереборній привабливості, яку одна стать становить для іншої, а його мета полягає в статевому єднанні або хоча б у таких діях, які перебувають на шляху до нього.

Але в нас є підстави вбачати в цих даних дуже викривлене відображення дійсності; якщо поглянути на них уважно, то можна знайти безліч помилок, неточностей і поверхневих зауваг.

Запровадимо два терміни: назвемо особу, котра викликає статевий потяг, сексуальним об'єктом, а дію, на яку

цей потяг штовхає, сексуальної метою; в такому випадку достеменний науковий досвід показує, що є численні відхилення щодо обох — як сексуального об'єкта, так і сексуальної мети, і їхнє ставлення до сексуальної норми вимагає детального дослідження.

1. ВІДСТУП ЩОДО СЕКСУАЛЬНОГО ОБ'ЄКТА

Загальноприйнята теорія статевого потягу найбільше відповідає поетичній казочці про поділ людини на дві половинки — чоловіка та жінку, що прагнуть знову поєднатися в коханні, тому вельми несподівано чути, що є чоловіки, сексуальним об'єктом для яких є не жінка, а чоловік, і жінки, для котрих таким об'єктом є не чоловік, а жінка. Таких осіб називають викривленосексуальними, або краще — інвертованими, а сам факт — інверсією. Число таких осіб дуже значне, хоча точно встановити його дуже важко.

А. ІНВЕРСІЯ

Поведінка інвертованих

Ці особи в різних напрямках поведуться по-різному. а) Вони цілком інвертовані, тобто їхній сексуальний об'єкт може бути лише однієї з ними статі, між тим як особа протилежної статі ніколи не може вважатися у них предметом статевого бажання, а залишає їх холодними або навіть викликає у них статево відразу. Такі чоловіки завдяки відразу виявляються нездатними практикувати

природний статевий акт або при його реалізації не відчувають жодного задоволення.

б) Вони амфігенно інвертовані (психосексуальні гермафродити), тобто їхній сексуальний об'єкт може належати як до однієї з ними, так і до протилежної статі; така інверсія позбавлена характеру винятковості.

в) Вони випадково інвертовані, тобто за певних зовнішніх умов, серед яких на першому місці стоять недоступність нормального статевого об'єкта та наслідування, вони можуть обрати сексуальним об'єктом особу однієї з ними статі й у такому сексуальному акті отримати задоволення.

Інвертовані надалі проявляють різне ставлення у своєму розумінні особливості власного статевого потягу. Деякі з них ставляться до інверсії як до чогось буденного, подібно до того, як нормальний ставиться до прояву свого лібідо, й енергійно відстоюють її рівноправ'я поряд із нормальним. Інші ж обурюються фактом своєї інверсії та відчувають її як хворобливу нав'язливість¹.

Інші варіації стосуються тимчасових стосунків. Або інверсія існує в індивіда з давніх-давен, наскільки вистачає його спогадів, або вона проявилася у нього лише певної миті до або після статевої зрілості². Цей характер зберігається на все життя, або тимчасово зникає, або становить окремих епізод на шляху нормального розвитку. Він може також проявитися в пізньому віці після закінчення тривалого періоду нормальної статевої діяльності. Спостерігалися також періодичні варіації між нормальним та інвертованим сексуальним об'єктом. Особливо цікаві

випадки, в яких лібідо змінюється в сенсі інверсії після того, як був набутий болісний досвід із нормальним сексуальним об'єктом.

Ці різні ряди варіацій загалом існують незалежно один від одного. Щодо крайньої форми, можна завжди стверджувати, що інверсія існувала вже з дуже раннього віку і що ця особа цілком мириться із цією своєю особливістю.

Багато авторів відмовилися б об'єднати в одну групу перелічені тут випадки і вважали б за краще підкреслювати відмінність у межах цієї групи замість властивого всім групам загального; це залежить від їх пріоритетного погляду на інверсію. Однак якими слушними не були б такі поділи, все ж необхідно визнати, що є безліч перехідних ступенів, тому ніби самі по собі напрошуються розміщенню в ряди.

ПОГЛЯД НА ІНВЕРСІЮ

Перша оцінка інверсії виявлена в погляді, що вона є вродженою ознакою нервової дегенерації; це цілком відповідало тому факту, що спостерігачі-лікарі вперше зустрілися з нею у нервовоохворих або у осіб, що справляли враження хворих. Ця характеристика містить дві вказівки, які необхідно розглядати одну незалежно від іншої: вродженість і дегенерацію.

Дегенерація

Щодо дегенерації виникає заперечення, яке взагалі стосується недоречного застосування цього слова. Стало звичкою відносити до дегенерації будь-які хворобливі